

פרשת וירא

בין אדם לחברו – אמרות ר' נחמן מברסלב:

"אהללה ה' בחייו" (תהילים קמו', ב') – בחיי דווקא. היינו, כשאני חי את חיי שלי ואיני נצרך לבריות. כי הנצרך לבריות, חיינו אינם חיים, היינו שאינם חיים משלו, כי הוא חי מאחרים. (קיצור ליקוטי מוה"רן, סו', ח')

***

האמת היא, שעיקר הנסיעות והטלטולים, כדי להתוועד עם בני-אדם ולדבר עמהם דברי אמת, שיקבלו אלה מאלה ויאירו זה לזה, בחינת: "ומקבלין דין מן דין".

***

ישנם בני אדם שיש להם ייסורים גדולים ונוראים, רחמנא ליצלן, ואי-אפשר להם לספר את שבלבם. הם היו רוצים לספר, אך אין להם בפני מי לספר ולהשיח את כל אשר עם לבבם, והם הולכים מלאים ייסורים ודאגות. וכשבא אדם עם פנים שוחקות, יכול להחיותם ממש.

(מתוך גשר צר מאד : אמרות ר' נחמן מברסלב, בעריכת שמחה רז)

שעור פרשת שבוע: יצחק שלומי

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.42	זמן תפילין /טלית	5.04
מנחה א' 14.00	ב' 16.50	סוף זמן ק"ש	8.38
ערבית ושיעור		שקיעה	16.56←17.00
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.50
מנחה 12.30, 13.30, 16.00		צאת הכוכבים	17.17
לימוד 'דור לדור'	16.20	ערבית	20.10
שיעור יואב ברזלי	16.50		
צאת השבת	17.36	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית השבת - הילרי יום-טוב

שבת
שלום

חידושי Le אברהם

פעמים רבות אנו נפגשים במדרשי חז"ל המצוטטים על ידי רש"י ופרשנים נוספים, ומוסיפים תפאורה ונופך לסיפורי התורה. בחלק מן המקרים דברי חז"ל משתלבים יפה בפשטי המקראות, ומטרתם להדגיש ולפתח את הרעיון אותו חז"ל ראו בלשון התורה. אלא שבמקרים רבים דבריהם מעוררים אצלנו תמיהה. מה ראו חז"ל למסור לנו פרט כזה או אחר שאיננו כתוב מפורש ובמבט ראשון גם נראה כמוזר ואיננו רלוונטי. עלינו להניח כי לרוב אין בכוונתם של חז"ל להעביר לנו מידע היסטורי שהתורה העלימה מאיתנו. דרך הסיפור הם מעוניינים ללמדנו נקודה עניינית מסוימת.

הפעם נתמקד במדרש המובא ברש"י על הפרשה. כאשר שלושת המלאכים מגיעים לביתו של אברהם אבינו הוא פונה אליהם ומבקש מהם להיכנס ולהתארח אצלו, וכך כותבת התורה: "ויקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת הַעֵץ" (בראשית יח, ד). הצעתו של אברהם לתת מעט מים לרחיצת הרגלים לאנשים שהגיעו זה עתה מן הדרך נראית אלמנטרית. אלא שחז"ל ראו בכך אמירה אחרת מכיוונו של אברהם, ואלו דברי רש"י: "כסבור שהם ערביים שמשתחווים לאבק רגליהם והקפיד שלא להכניס עבודה זרה לביתו. אבל לוט שלא הקפיד, הקדים לינה לרחיצה, שנאמר (פרק יט, פסוק ב) ולינו ורחצו רגליכם".

שתי שאלות ניצבות בפני הקורא דברי חז"ל אלו. ראשית, מה ראו חכמינו להוציא את הפסוק מפשטו ולפרש את רחיצת הרגלים כהיטהרות והתנקות מעבודה זרה, עד כדי העברת ביקורת על לוט שהקדים את הצעת הלינה לרחיצה. שנית, וזו השאלה המתמיהה יותר, היכן שמענו על סוג כזה של עבודה זרה בה האדם עובד את אבק רגליו? האם מעבודה זרה כזו חשש אברהם?

נראה שחז"ל מעוניינים להדגיש לנו לאורך כל סיפורי אברהם את חידושו האוניברסאלי הגדול של אברהם, שאקטואלי גם לימינו אנו. אברהם מביא לעולם את בשורת המונותאיזם – האמונה באל אחד. לא זו בלבד שיש רק א-ל אחד אלא שמשכנו איננו רק בשמים אלא גם על הארץ. כך אומר אברהם למלך סדום: "ויאמר אברם אל מלך סדום הרימתי ידי אל ה' א-ל עליון קנה שמים וארץ" (י"ד, כ"ב). דברי אברהם נאמרו כתגובה למלך סדום שרצה להציע לאברהם חלוקה בשלל המלחמה מול ארבעת המלכים. "תן לי הנפיש והרכש קח לך" (שם כ"א). מלך סדום חושב שאם אברהם ניצח, הרי שהכל שייך למנצח שזכה בשלל, ובכל אופן הוא מבקש ממנו את האנשים שנפלו בשבי. אבל אברהם מלמד אותו שגם המנצח איננו 'בעל הבית' האמיתי, אלא "לה' הארץ ומלואה", ולכן הוא מעוניין להשיב גם את הרכוש לאנשי סדום. בעוד שאצל מלך סדום - האדם הוא שנמצא במרכז, אצל אברהם - הקב"ה נמצא במרכז.

אמונה כמו זו של מלך סדום ייחסו חז"ל גם לאורחים של אברהם כפי שנדמו לו בתחילה. אבק הרגלים נוצר מפעולותיו וממעשיו של האדם. אנשים המשתחווים לאבק רגליהם הם אנשים הסוגדים לעצמם ולפועלם, מעמידים את עצמם במרכז ואת הבורא במעגל החיצוני, אם בכלל. אברהם איננו מוכן שרעיונות ותפיסות כאלו יחלחלו לתוך ביתו ולכן הוא מבקש "ורחצו רגליכם". לעומתו, בן אחיו, לוט, שהלך להתגורר בסדום איננו שותף מלא של אברהם לדרך וקרבתו לאנשי סדום העמידה אותו במקום יותר סלחני ומתפשר כלפי תפיסת עולם זו.

גישתו של אברהם באה לידי ביטוי גם בדברי חז"ל (עבודה זרה, דף י"ד ע"ב) שלאברהם אבינו היתה מסכת עבודה זרה המכילה 400 פרקים (!!!). זהו עיסוקו וחידושו המרכזי של אברהם אבינו.

הרב ארי סט.

זה היה השבוע

ביום שני השבוע התקיימה אסיפת חברים. באסיפה נדונו הסעיפים הבאים :

1. **קבלת גרעין "צבר"** – מדובר בגרעיני צעירים שמגיעים לארץ לשירות צבאי בעיקר מארה"ב. תנועת הצופים מנהלת את הפרויקט הזה כבר מזה שנים, ובעבר אף היה מדובר שגרעין דתי כזה יגיע לסעד, אלא שהמצב הביטחוני טרם "עופרת יצוקה" מנע את הגעתם. קבלנו פניה חדשה לאמץ גרעין כזה של 20 עד 25 בנים ובנות, ואנחנו רואים חשיבות רבה להוסיף את הפעילות הזו, לסדרת המפעלים הציוניים של קבוצת סעד. משתתפי האסיפה אשרו את הצעת הנהלת הקהילה, ואם הכול יעבור בשלום, נאמץ גרעין כזה בקיץ השנה הבאה.
2. **פרק קלנועיות בסל הסיעוד של סעד** – הצוות שעסק בכך הציג הצעה משופרת, בעקבות הערות החברים באסיפה שאישרה את שאר פרקי החוברת. עיקר הדיון היה על הצעת "ביטוח התיקונים", תוקפו של ההסדר, ובמשך איזה תקופה הוא ילך ויפחת; בטיחות וביטוח, חניה ועוד – סוף דבר ההסדר המוצע אושר ברוב קולות, וייבחן שנית בעוד 3 שנים.
3. **אישור פרטי התוכנית להוצאת כספי החברים לבנק** – בעקבות ערב ההסברה שנערך לפני שבועיים, חזרנו ודנו באסיפה על עיקרי פרטי התוכנית, על מנת לאשרה כך שנוכל לצאת לדרך. עלו בעיקר שאלות טכניות בדבר תנאי הבנק לחסכונות, עמלות ועלות חשבון כזה, מידת המחויבות של חבר שפתח חשבון לשנים ארוכות ועוד ועוד. גם כאן האסיפה אשרה את המהלך, ובימים הקרובים יעסוק צוות שמונה לשם כך, בהרצת המהלך והבאתו לכלל ביצוע. **ביום שלישי הקרוב יח' בחשון 26.10 ייערך מפגש עם נציגי הבנק הנבחר**, על מנת לאפשר לחברים להבין את הדברים לעומקם עד כמה שניתן.

(דיווח: בוקי).

ביום רביעי התקיים במועדון לחבר ערב לציון רצח יצחק רבין ז"ל. נושא הערב היה: "עיונות פנים ישראלים בקולנוע", המרצה – יובל ריבלין. לערב הוזמנו גם תושבי הקיבוצים השכנים, מתוך מטרה לעשות קירוב לבבות בפועל דווקא ביום שכזה.

יובל ריבלין הראה באמצעות שלוש דוגמאות איך בקולנוע הישראלי - החל מ"הוא הלך בשדות", דרך "אושפיזין" וכלה ב"ליל הסדה" - לא מתקיים דיאלוג, הדברות בין הקטבים השונים. תמיד מופיעה דמות אחת הראויה לחיקוי (הצבר המיתולוגי) וכל השאר – קולם לא נשמע. מסקנתו – רק אם נצליח להגיע להדברות והקשבה אמיתית, גם בחיים וגם בקולנוע, יש עתיד לחברה בישראל. היה זה ערב מאד מרשים ומעורר מחשבה, שהביא להפגמת המצב המקוטב בחברתנו.

בניית הממ"דים נמשכת במלא העוז. למרות המטרה הטובה כמובן של העמדת הגנה מספקת יותר, מעניין לחשוב אילו השפעות יש להעדר הירוק, לאי-הסדר בשטחים הציבוריים ולביצורים ההולכים ומתגבהים סביב בתינו – על הנפש פנימה. לא קל גם לראות פינות ילדות יקרות ללב משתנות לטובת הממ"דים... מקיבוצים שכנים שאצלם נבנו ממ"דים שמענו על שיקום מוצלח לאחר סיום הבניה. נקווה שכך יהיה גם אצלנו, ותודה לעוסקים במלאכה!

"וירא והנה שלשה אנשים ניצבים עליו" (בראשית יח, ג')

ראיון עם הנצי"ב ברחבי

בתיאום מפליא עם פרשת-השבוע, הועברה השבוע, אחר כבוד, תמונת הפסיפס של אברהם והמלאכים מהכניסה לכלבו אל הפטיו שבין שני חדרי-האוכל. בהזדמנות זו ביקשתי לשמוע מהנצי קצת אודות היצירה המיתולוגית:

הנצי, ספר כיצד הכל התחיל.

לסעד היה פעם מפעל, שנקנה בירושלים, בשם "פסיפון" – מפעל לאבני פסיפס, שרצינו להפכו למפעל הראשון של סעד. לצערנו, המפעל לא הצליח. לאחר הסגירה, באתי עם שקים גדולים, וכל מה שנשאר מהמפעל- אני לקחתי. מהאבנים האלה יצרתי את התמונה. אגב, רבות מהאבנים האלה מעטרות את העמודים ברחבת בית-הכנסת.

מתי יצרת את הפסיפס?

לפני 40 שנה, בסביבות שנת 71-72' בנו את חדר האוכל הגדול, מה שמשמש היום ככלבו ואולם אשל. חדר-האוכל הגדול החליף את הצריף מעץ, שאז היה חדר-האוכל. את הקיר עשיתי עבור הכניסה של חדר-האוכל החדש. אז היו שם מתלה למעילים, מקום אחסנת מטריות ומקום לנטילת-ידיים, וכמובן "עלים" – עלון הקיבוץ, שבימים ההם היה תלוי בכניסה לחדר-האוכל בתוך ויטרינה, וכל החברים היו מתקבצים שם לקרוא ולהתווכח על התוכן.

מדוע בחרת דווקא בנושא הזה לתמונת הפסיפס?

הרעיון שרציתי להביע היה נושא האירוח. בימים ההם הקיבוץ היה מלא אורחים – מתנדבים, הכשרות, גרעינים, חברות נוער, USY, ועוד. קיבלו את כולם ככה בפשטות – לך חפש מזרון, ומחר בבוקר תגיע לסדרן עבודה. עד כדי כך הגיעו הדברים, שהיו 3 מעמדות בקיבוץ: חברים, מועמדים ואורחים, זה היה ממש מעמד בפני עצמו. כפי שאברהם אבינו מארח בתמונה שלושה גופים לא ברורים- אולי מלאכים – כך אנו לא ידענו מי הבא ובכל-זאת כופפנו את עצמנו ופתחנו ביתנו למוכרים ושאינם מוכרים. יותר מכך, רציתי להכניס את החוויה של קבלת אנשים ברחבות לב ובחיבוק אל תוך חדר-האוכל, שהיה אז מקום מרכזי כל-כך, שחמש פעמים היו נפגשים בו – ארוחות בוקר, צהרים וערב, ובנוסף בפרלמנט שאחרי התפילה ובארוחת ארבע. בחדר-אוכל היה הכל בכל מכל כל: התרוצצויות וסידורים – סידור עבודה, סידור טרקטורים, סידור תורנויות, מרכז קניות, גזבר – כולם היו נוכחים, איש לא נעצר.

אילו תגובות קיבלת על הפסיפס?

בסה"כ האנשים קיבלו זאת באהבה, היו תגובות טובות, הגננות לדורותיהן היו באות עם ילדי הגן להראות להם את הקיר. במילתא דבדיחותא, היו כאלה שכינו את המלאכים "לבניות", כיוון שצורתם דומה לבקבוקי הלבן מזכוכית שהיו בשימוש אז...

מדוע בחרת דווקא בעיצוב הזה לסצנה המקראית?

קראתי הרבה, הלכתי גם למדרשים, למרות שאני אוהב יותר להתייחס לפשט הכתוב. הכתוב מתאר את אברהם בפתח האוהל, כחום היום – אווירה מדברית שבה מבקשים את הצל, לכן ישנה השמש, וכן עץ האלון המסמל את המקום אלוני ממרא. בפסוקים מתואר אברהם כדמות מאד פעילה, תוך שימוש בפעלים רבים: "וירץ", "ויקח", "וימהר". לעומת האנושיות המתרוצצת ומארכת, ישנם שלושה אנשים ניצבים. כל התמונה מתנקזת למתח שבין הדמויות. היתה לי התלבטות איך לעצב את המלאכים: לפי סיפורי הגננות והמורות ברור שיש להם כנפיים. אני בחרתי לבסוף לעצב אותם כאנשים לא אנשים, לא מוגדרים, שפניהם לא נראים. בחרתי לעצב אותם בצבעים שונים, גם בעקבות הדרשנים שמדברים על שלושה מלאכים שונים שצבע לבושם היה שונה עפ"י אופי שליחותם: גבריאל, לבוש באדום, שבישר על הפיכת סדום, מיכאל שבישר על הולדת יצחק, ורפאל הלבוש בלבן, שריפא את אברהם מכאביו.

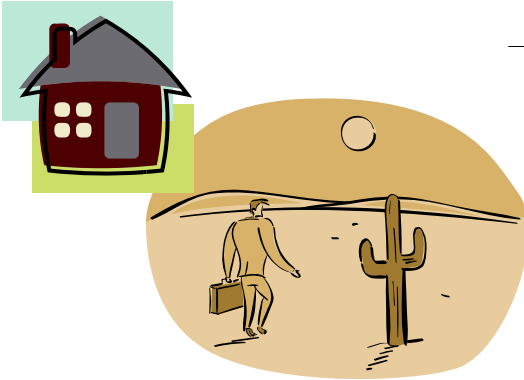
מילה לסיים? במועד הקרוב תיעשה מסגרת מתאימה, ותסתיים עבודת הניקוי. אני מרוצה מהמקום החדש שהוא מואר יותר, וגם יש בו מרחב גדול יותר להתרשם מן הציור.

רא"ה: אפרת פראויל.

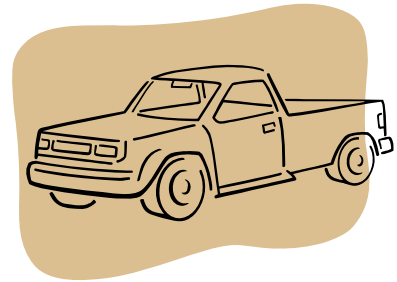
תודה להנצי וברכות לעוד שנים רבות של בריאות ויצירה!

אין מעבר!

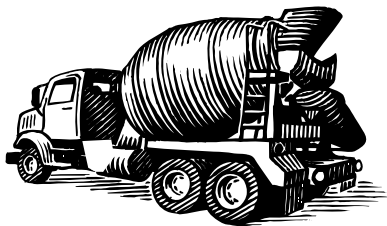
אין מעבר,
את ביתנו מקיף המדבר,
לא יכולה לעשות שום דבר –
אין מעבר!

אין מעבר –
ליד פיפקה יש חור,
ליד הרצל יש בור
המחפר במרץ חופר –
אי אפשר לעבור!

אין מעבר,
ליד הבית צומח לו הר
של עפר
והרוח אבק מעיפה בששון
ישר על כל רהיטי הסלון...

אין מעבר –
איך יוצאים מזה המדבר?
את הכביש המערבל סוגר
המחפר מפה לשם עובר
ואין מעבר...!
האמת – לי נשבר!

מוקדש באהבה לכל תושבי סעד, ה"צפונים" וה"דרומים". כולנו חווים את חווית חוסר האונים בהליכה על "אין מדרכה", על "אין דשא" בתוך "אתר בניה", וכולנו מצפים, בתקווה, ליום שהכל יגמר ונוכל לעבור ממקום למקום בלי לעשות סיבובים מיותרים.

דרכה רולן אן.

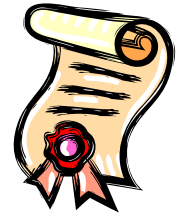

לגלית ולביא שילר
לסבתא שולה ברבי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הבן-הנכד

מזל טוב!

פרס מפעל חיים של התנועה הקיבוצית למלכה האס על תרומתה לחינוך הילד הרך

פרס מפעל חיים של התנועה הקיבוצית הוענק למלכה האס, על תרומתה הייחודית והמשמעותית בעיצוב הגן הקיבוצי והוראת דרכי עבודה בגן לדורות של גננות ומחנכות, מראשית ההתיישבות בעמק בית שאן בשדה אליהו ועד ימינו.

מלכה הטביעה את חותמה ועיצבה תפיסת חינוכית ייחודית, המעוגנת בהבנות עמוקות של התפתחות ילדים שמיושמות בפרקטיקה יומיומית בגן הילדים תוך חיבור הדוק לסביבת החיים האנושית והפיסית של הקיבוץ.

מלכה חקרה, גיבשה והנחילה לדורות של גננות ידע והבנות התפתחותיות באמצעות מעקב קפדני ותיעוד של התפתחות ציורי ילדים. יש לה תרומה תיאורטית חלוצית וחדשנית בארץ ובעולם בתחום התפתחות הציור.

היא הבנתה את פעילות הילדים בחומרים ושמה דגש על התעמקות במוכר, תוך עושר של דמיון ויכולת ביטוי אישית של הילד. היא יצרה את חצר הגרוטאות ואת הטיול שהפכו להיות סימני הזהות של החינוך הקיבוצי בגיל הרך. יום יום, בכל מזג אוויר ילדי הפעוטונים והגנים מטיילים בחצרו של הקיבוץ, חוקרים, לומדים, מתנסים, מכירים יוצרים קשרים עם האנשים והקשרים עם הסביבה. סימן ההיכר השני, חצר הגרוטאות, המעבדה הפעילה בה ילדי הגנים מתנסים במציאות של עולם המבוגרים, בכלים הילדיים העומדים לרשותם.

במפגשים אישיים, בהשתלמויות ובספריה החשובים היוצאים לאור, מלכה מקדמת תפיסת חינוך מקורית, יצירתית ומתפתחת ללא הרף. לאורך כ-40 שנות ההוראה באורנים ובמשך שנים בביתה בשדה אליהו מלכה נוגעת בגננות ובמטפלות איתן היא נפגשת ומהווה עבורן מקור אין סופי להשראה.

במחיצתה נוצר חיבור מופלא בין אנשים, בין גננות חילוניות לבין חרדיות, בין חברות קיבוץ לעירוניות, בין בעלות דעות ימניות לבעלות דעות שמאלניות, בין ערביות לבין יהודיות. במחיצתה של מלכה מתמוססות המחלוקות ונוצר חיבור ממשי בין אנשים, נשים בעיקר, שמיקודו בעבודה עם ילדים בגיל הרך. (מחדשות הקבה"ד).

גם גננות ומטפלות סעד הושפעו עמוקות מגישתה של מלכה האס:

מלכה האס – האשה והאדנה

מלכה האס, חברת קיבוץ שדה אליהו, קיבלה השבוע את פרס החינוך, במעמד מכובד בכנס שנערך בקבוץ שפיים. מלכה פיתחה גישה ייחודית לחינוך בגיל הרך, אשר כוללת את כל תחומי חייו של הילד, החל מאופן הגשת הארוחות בגן, סדר היום המומלץ, חיזוק הזהות היהודית וקיום המצוות במסגרת הגן, למידה מתווכת, ארגון חצר הגרוטאות והגשת חומרי היצירה בגן.

בכל התחומים המפורטים לעיל, היא עסקה בתהליכי הלמידה המדורגים על פי שלבי ההתפתחות התואמים כל גיל. היא הדגישה את החשיבות שבהבנת תהליך הלמידה של הילד מרגע היפגשו עם חפץ, מוצג, משחק וכו' עד הטמעתו במוח, "ובאמצעות תהליך התפישה הוא מעבד ומפרש את הקלט החושי באופן פעיל והופך אותו למידע". (ציטוט מאחד מספריה של מלכה).

בעברה הרחוק היתה גנת בקבוצה ובהמשך לימדה שנים רבות בסמינר אורנים דורות של גנות. עד היום, בהיותה בת 91... היא ממשיכה ללמד ולקיים השתלמויות. בחנוכה, לפני כמעט שנתיים, נערך כנס גדול מאוד בצפון, לרגל השקת ספר שהוציאה על חצר הגרוטאות הקיבוצית. בכנס נכחו מאות מתלמידותיה בכל התנועה הקיבוצית ובמגזרים אחרים (חרדיות וחילוניות), בני משפחה ובעלה שמלווה אותה לכל מקום ומשמש לה כעיניים, שכן היא כבדת ראייה מאוד בשנים האחרונות.

לפני כשלושה חודשים הוזמנו אליה לשדה אליהו, קבוצה של גנות ורכוזות גיל רך, ליום השתלמות חווייתי ומעשיר במיוחד. זכינו לפגוש אותה במיטבה (למרות גילה המופלג), חיונית, נמרצת, נלהבת, כמעט לא רואה, אך עיניה מדברות... כמעט לא רואה, אך ממשיכה לכתוב ולחדש... ושוב עסוקה בכתיבת ספר נוסף, מדברת מתוך אהבה גדולה לעולם הילדים ודבקה במטרה להנחיל את גישתה לכלל המחנכות בגיל הרך כל עוד כוחה במותניה.

במסגרת ההשתלמות הלכנו לבקר בגן אותו הקימה לפני עשרות שנים ובו היתה גנת שנים רבות. מרגש מאוד היה לחוות באמצעותה ואיתה חוויות שחוותה היא לפני שנים רבות, כאילו קרו אתמול. חלקם של המוצגים והחפצים שבגן נשארו מתקופתה כסמל להמשכיות, לרב דוריות ולהכרה בערכי העבר, שהיא מנסה גם להנחיל לדורות הבאים.

איחולי לכולנו שנצליח בע"ה להגיע לגיל כה מופלג בצלילות דעת גדולה כל כך, עם מרץ נעורים המדביק את הסובבים ובלהט השמור רק לה. ולמלכה ברכות לעוד שנים רבות של עשייה, בריאות טובה ואריכות ימים.

3 פרי wife!

יום ציון – אשת חיל

“את ממש מתאימה לתפקיד, אבל חכי עד שהילדים יגדלו”

□ “אני צריכה לשמור את הכוחות שלי לדברים החשובים באמת, ולא לתפקיד הזה”

□ “לא כדאי להציע לה את התפקיד, כי יש לה כל כך הרבה עבודה בבית”

□ “איך היא יכולה לקחת על עצמה עכשיו תפקיד? מי היא חושבת שיטפל במשפחה שלה?”

□ “אף פעם לא פנו אלי, אולי כי חושבים שאני לא מסוגלת לעשות גם וגם וגם...”

אמרת או שמעת פעם משפטים כאלה?!

מרגיז?! מתסכל?! אפשר אחרת?!

אם גם את או אתה מרגישים ומאמינים שצריך לשנות את המצב –

בואו ליום העיון “אשת חיל” שיתקיים בע”ה בבארות יצחק ביום שני כ”ד בחשוון תשע”א 1.11.2010 והצטרפו למאמץ לעודד ולקדם נשים נוספות לקחת על עצמן תפקידים ציבוריים בתנועה ובקהילות של הקיבוץ הדתי.

תכנית מפורטת תישלח בקרוב. הרשמה: במזכירויות הקיבוצים, במשרדי הקיבוץ הדתי,

או אצל הילה אונא, במייל: mila@sde.org.il.

הודעות

ספריית חברים:

הספרייה תהיה סגורה בין התאריכים י"ז בחשוון- כ"ג בחשוון 25.10-31.10 כולל. אנא הערכו בהתאם.

אתי קימלמן.

כדאי להאזין:

בכל יום חמישי, ברבע לעשר בלילה, תוכלו לשמוע את חברתנו גילי זיוון מדברת בקצרה על פרשת השבוע ברדיו "קול הנגב" (FM 106.4) אפשר לשמוע גם דרך האינטרנט באתר "מכללת ספיר" או פשוט הקליקו "רדיו קול הנגב". מומלץ!

שיעור השבת:

השבת יתן שיעור יואב ברזלי בשעה 16.50
הנושא: העימות היהודי-נוצרי בשלהי ימי הביניים.

תזכורת:

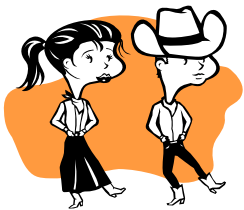
לצעירים, סטודנטים ומשפחות צעירות,

עם פתיחת שנת הלימודים האקדמית, כולכם מוזמנים לערב בירה ונסירה, במוצאי שבת זה, פרשת וירא, טו' בחשוון, בשעה 21:00 במועדון לחבר.

בואו עם המון מצב-רוח,

צוות תרבות צעירים.

תודה!

לילדי החטיבה וליואב פרנקל,
אמנם אנחנו כבר אחרי החגים, אבל אני חייב לעשות השלמה קטנה וחשובה:
יואב, מרכז חטיבת הביניים, ארגן ילדים שעזרו בהקמת הסוכה למי שהיה זקוק לכך.

ישר כחכמ!

דודה - ל. ותיקיט.

נר זכרון: יט' בחשוון - יום השנה לפטירתו של חברנו אלי מלאכי ז"ל (תשמ"ה)

